

Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. június 10-én. Pünkösd 2. napján.

Textus: Márk Evangéliuma 7. rész 14-15. verse: „Ismét odahívta a sokaságot, és így szólt hozzájuk: Hallgassatok rám mindnyájan, és értsétek meg! Nincs semmi, ami kívülről az emberbe jutva tisztátalanná tehetné őt; hanem ami kijön az emberből, az teszi tisztátalanná.”

Kedves Testvéreim!

Talán az egyik legfontosabb kérdés az, hogy megfelelő irányba haladnak-e a dolgaink, jó irányba halad-e az életünk? Azt pedig csak a legkivételesebb esetekben érezzük, hogy minden rendben van, és az életünk most a helyén van. Talán csak egy-két szép és boldog pillanata az életünknek, ahol ezt egyértelműen látjuk. Amikor sikerül egy-egy nehezebb vizsga, az érettségi, a felvételi, vagy éppen sikerül a várva várt szakképesítést megszerezni. Érezzük ezt akkor, amikor szép esemény történik a családjában. Megszületik a gyermekünk, az unokánk, rátalálunk arra a házastársra, akit Isten rendelt mellénk. Ezekben a pillanatokban nincsen kérdésünk. Az irányt megfelelőnek, sőt, jónak tartjuk.

Amikor azonban éppen nem úgy halad az életünk, mint ahogyan azt szeretnénk, akkor úgy érezzük, hogy zsákutcába jutottunk. Úgy látjuk, hogy nincsen a helyén semmi. Valami gyász és fájdalom ért minket, azt látjuk, hogy nem tudunk békességben lenni a körülöttünk élőkkel. Ezekben az esetekben szeretnénk irányt váltani. Más felé menni, mint eddig. Pünkösd ünnepe erről az irányváltásról beszél. Arról, hogy Jézus Krisztus tanítása szerint nem az számít, ami körülvesz minket, hanem az, ami bennünk van. Nem az számít, hogy mi kerül közel az életünkhöz, hanem az, hogy mit engedünk be és mit engedünk ki onnan. Gondoljuk most végig a felolvasott tanítás alapján, hogy mit is jelent ez az irányváltás.

Jézus kétféle irányról beszél. Az egyik, ami kívülről az emberbe jut. Itt konkrétan az ételről beszél, hiszen azzal kapcsolatos a vita. Egy étel lehet jó, vagy rossz ízű, lehet egészséges, vagy egészségtelen, de nincsen tiszta és tisztátalan étel. Jézus arra tanít minket, hogy mindazok a külső dolgok, vagy események, amelyek csak a testünket érik el, azok a lelkünknek nem ártanak.

Természetesen vannak külső hatások, amelyek hatnak a testünkre, de hatnak a lelkünkre is. Vannak gyógyszerek, amelyek befolyásolják a testünket, de irányítják a lelkünket is, és kialakul ezzel kapcsolatban a függőség. Egészen hihetetlen, de fülcsépp függőségtől kezdve nagyon sok minden ilyen jellegű lelki betegség kialakulhat. Vannak olyan szerek, mint az alkohol, vagy a nikotin, vagy más drogok, amelyek a testünkre hatnak elsődlegesen, de befolyásolják a lelkünket is. Vannak olyan eszközök, amelyek elsősorban a szemünkre vagy a fülünkre hatnak, mint például a telefon, vagy éppen a televízió, és mégis befolyásolják a lelkünket, mert függőséget alakítanak ki. Van az irány, amely kintől jut el befelé, az életünkhöz. Vigyáznunk kell, hogy mit engedünk közel magunkhoz. Ahogyan a keresztes alkalmával a nyitott ajtóról volt szó, hogy Jézus ilyen ajtót ad élénk, nem mindegy, hogy mi előtt nyitjuk ki lelkünk ajtaját, vagyis mi az, ami kívülről az életünkbe jut.

Ugyanakkor beszél Jézus arról az irányról is, ami belülről halad kifelé. Ami az ember szívéből tör elő. Ami alapján a döntéseinket is meghozzuk. Ha haragszunk, akkor a harag hozza meg a döntést. Ha úgy érezzük, hogy nem elég jó az életünk, akkor az elégedetlenség hozza meg a döntésünket. Jézus pedig azt tanítja, hogy ha a szívünkben nincsenek rendben a dolgaink, akkor nem tudunk megfelelő döntést hozni. Gondoljuk csak végig, hogy mit teszünk akkor, amikor kipihentek, kiegyensúlyozottak vagyunk, és akkor kerülünk feszült helyzetbe, vagy ha magunk is feszülte vagyunk. Mi fog történni? Az első esetben igyekszünk helyreállítani a békességet és a nyugalmat. A másik esetben pedig csak tovább szítjuk a feszültséget. Ilyenkor pedig már nem marad tiszta az életünk. Ha kiabálunk a másikkal, ha a feszültségünket a körülöttünk élőkön vezetjük le, akkor összeszennyeztünk mindent. Olyan ez, mint amikor a szépen kitakarított lakásba belépünk a sáros cipőnkkel. A lelkünk az, ami összepiszkolja a körülöttünk lévő dolgainkat. Talán azt gondoljuk, hogy nincsen megoldás minderre. A jó hírem az, hogy Jézus Krisztussal együtt van megoldás. Ő azért adta a saját Lelkét nekünk, hogy mi annak a segítségével dönthessünk.

Éppen ezért fontos látnunk ugyanezt a két irányt Isten Lelkével együtt. Amikor a Szentlélek kívülről jut be az életembe, akkor egészen nagy csoda történik. Isten ugyanis nem engedi, hogy a rossz hatások elérjék az életünket. Olyan ez, mint a mélytengeri bújárhajó. A több ezer méteres mélységben is ellenáll az óriási nyomásnak. Amikor Isten Lelke az életembe kívülről bejut, akkor a legnagyobb nyomással szemben is ellenállóvá tesz engem. Nem engedi, hogy fészket verjen bennem a féltékenység, vagy az önzés, a

***Igehirdetés. Elhangzott a Tatai Református Gyülekezetben 2019. június 10-én.
Pünkösd 2. napján.***

kíváncsiság, vagy éppen az elégedetlenség. A Szentlélek megteszi azt a csodát, hogy az életem megtisztuljon.

Ha már tengeri hasonlattal éltem, akkor hadd éljek egy másik vízhez kötődő hasonlattal is. A Szentlélek azt végzi el bennem, hogy folyamatosan tisztán tartja az érzéseimet és a gondolataimat. Mint amikor az akváriumban felkapcsoljuk a víztisztító rendszert. Amíg az folyamatosan működik, és karban van tartva, addig a víz is ragyogóan tiszta. Abban a pillanatban azonban, amikor lekapcsoljuk, akkor szép lassan bepiszkolódik a víz, és egy idő után a halak is elpusztulnak benne. Isten Szentlelke, amikor az életembe jut, akkor ezt a folyamatos megtisztulást végzi el bennem.

Végül pedig még egy irányról kell beszélni a Szentlélekkel együtt. Arról, ami belülről, a szívemből kifelé halad. Ha szépen tisztán tartott a szívem, akkor minden, ami abból kijön, az is tiszta lesz. Ha bennem szeretet van, akkor kifelé is szeretet fog fakadni. Ha bennem békesség van, akkor kifelé is békesség fog sugározni. Ehhez is egy vízhez kapcsolódó példát szeretnék elmondani. Aki már járt itt Tatán, a Fényes tanösvényen, az eljuthatott arra a részre is, ahol a földből rengeteg apró forrás tör föl. A víz felszínén sokfelé látható algásodás, de ahol a forrás vize bugyog, ott tiszta minden. Így van az olyan ember élete is, akiben a Szentlélek lakik. Ha övele együtt élem az életemet, akkor kifelé tisztító hatása lesz a szavaimnak, a tetteimnek és az érzéseimnek. Ugyanazt az életet fogom élni, ugyanazon a helyen, csak egészen megváltozott, megújult lélekkel.

Kedves Testvéreim! Jézus azt mondta, hogy nem az teszi tisztátalanná az embert, ami bemegy az életébe, hanem az, ami onnan kijön. A mai napon, pünkösd ünnepén kimondhatjuk, hogy az teszi tisztává az életünket, ami a szívünkbe kerül, és így lesz tiszta az is, ami előjön onnan. Ajándékozzon meg minket a mi Megváltónk, Jézus Krisztus az Ő lelkével, hogy tisztaságot sugározhassunk minden napon. Ezért kérjük imádságunkban az ének szavaival: „Elménket, értelmünket Lelki sötétség fogta be, De szent Lelked szívünket Tiszta fénnel úgy töltse be, Hogy jót gondoljunk és szóljunk, Mert csak tőled kell azt várnunk.” (164. dicséret 2. vsz.)

Ámen!